

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 21 DECEMBER 1926.

WETSVOORSTEL TOT OPRICHTING VAN EEN NATIONALE KAS VOOR GEZINSTOELAGEN.

TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Het wetsvoorstel dat wij de eer hebben aan de Wetgevende Kamers voor te leggen, verschilt grondig van de vroeger ingediende voorstellen betreffende de gezinstoelagene, omdat het :

1° Tot al de ondernemingen en tot al de arbeiders van het land het stelsel uitbreidt ;

2° De onmisbare inkomsten bezorgt voor de werking van de instelling door de drievoudige bijdrage van de openbare macht, van de werkgevers en van de loontrekkenden ;

3° Een gemengd beheer inricht waaraan deelnemen den Staat en de belanghebbenden, werkgevers en loontrekkenden.

*
* *

De U vroeger ter bespreking voorgelegde voorstellen schijnen ons ontoereikend omdat zij de toepassing van de gezinstoelagen uitsluitend beperken tot de aannemingen van werken voor Staatsrekening.

Vermits eenerzijds, de agenten der openbare besturen een bijzonder statuut en allerlei waarborgen hebben, en anderzijds een zeker getal private bedrijven uit eigen beweging kassen voor gezinstoelagen hebben gesticht ten bate hunner onderscheidenlijke loontrekkenden, schijnt het ons onbillijk de arbeiders en bedienden aan hun lot over te laten, welke door gebrek aan initiatief of door de gierigheid van hunne werkgevers van dergelijke voordeelen verstoken blijven.

*
* *

Ten dage wordt door niemand het beginsel der gezinstoelage nog betwist. De eenige bezwaren ingebracht tegen hare algemeene toepassing bij de wet liggen in de vrees :

1° Dat het aangenomen stelsel te onbuigzaam weze ;

2° Dat het een te hoog minimum van toelagen oplegt ;

3° Dat het de bedrijven zwaardere lasten oplegt dan noodzakelijk is.

H

Ons voorstel laat geen dezer bezwaren bestaan. Het voorziet inderdaad de oprichting van afdelingen voor elken nijverheidstak of groepen van nijverheidstakken en de vaststelling van het huishoudelijk reglement door den Beheerraad zelf van de Nationale Compensatiekas voor gezinstoelagen.

Het stelt de minimumbedragen vast van toelagen die lager blijven dan die welke door de best ingerichte kassen toegepast worden.

Ten slotte, in plaats van zware lasten op te leggen aan de bedrijven, vermindert zij, in werkelijkheid, de lasten die vele ondernemingen zonder eenige verplichting tot nog toe meenden te moeten op zich nemen, vermits een gedeelte dezer lasten voortaan zal gedragen worden door de openbare macht, tot een beloop van 30 t. h. en door de loontrekkenden tot een beloop van 10 t. h.

*
* *

In een rede, uitgesproken op 10 Juni 1923, heeft de heer Masson, Minister van Staat, gezegd dat de gezinstoelagen niet eene aalmoes maar wel een recht zijn.

Wanneer men hun nationaal en maatschappelijk nut erkent, dan moet men niet alleen trachten het stelsel te veralgemeenen, dan is het ook noodzakelijk het weldadigheidskenmerk eraan te ontnemen die de zedelijke draagwijdte van de toelage noodzakelijkerwijs doet ontaarden en voldoende zou wezen om het verzet tegen de toepassing van het stelsel uit te lokken bij alwie de zedelijke en stoffelijke onafhankelijkheid der arbeiders op de allereerste plaats stelt.

De wet heeft een einde gemaakt aan het truck-system dat inbreuk maakte op de vrijheid der werklieden en bedienden. Zij heeft met hetzelfde doel de uitdeeling tegen verminderden prijs van onderscheidene waren en zelfs van kolen door de werkgevers aan de werklieden opgeheven of afhankelijk gesteld van de machtiging door de bestendige deputaties. Daardoor heeft zij er naar gestreefd de misbruiken te doen ophouden die een krenking waren voor het openbaar geweten. Men mag niet, langs een omweg, die misbruiken vroeg of laat weer mogelijk maken, zelfs indien de oorspronkelijke menschlievende bedoeling der bestaande regeling niet kon betwist worden.

Het is niet vermetel te beweren, dat de thans tot uiting komende bedoelingen, ten gevolge van andere omstandigheden, zouden kunnen veranderen of ontaarden. Het is om dergelijke mogelijkheden uit te schakelen dat het recht, door den heer Masson verkondigd, krachtens een wet moet erkend worden. En het is om aan de gezinstoelagen het bittere kenmerk van eene gunst of aalmoes te ontnemen dat wij niet gearzeld hebben de drievoudige tusschenkomst te vragen van de werkgevers, de openbare macht en de loontrekkenden, tot het voeden van de Compensatiekas.

*
* *

Ons voorstel heeft echter niet alleen ten doel de stelsels, waarbij sommige categorieën van werklieden de niet-medewerkende verkrijgers zijn van zekere vrijgevigheid, te vervangen door eene instelling waarbij werknemers en werkgevers de rechtstreeksche opbouwers zijn van eene algemeene verzekering steunend op de solidariteit der bedrijven en de wegcijfering van de mededinging, waardoor gezinshoofden door de ongehuwden zouden verdrongen worden. Ons voorstel verhelpt nog de ontoereikendheid der private organisatie, die, niettegenstaande hare snelle ontwikkeling, toch maar een klein aantal bedrijven en een beperkt

aantal werklieden groepeerde in verhouding tot de arbeidersbevolking van ons land; het stelt de arbeiders, werkzaam bij werkgevers van kleine of gemiddelde bedrijven, zelfs huisarbeiders, in staat de gezinstoelage te genieten; het geeft aan die toelagen meer vastheid en aan de arbeiders gegronde waarborgen, vermits zij, in elk geval, zeker mogen rekenen op een bijslag die niet meer bedreigd wordt of van niemands welgevallen afhangt.

Onder die voorwaarden durven wij hopen dat de voorstellers van de gezinstoelagen zich zullen verheugen over de uitbreiding er van tot al de bedrijven van het land en tot al de arbeiders. Te meer daar het niet geldt het doel er van te veranderen of de lasten die er uit voortvloeien te vermeerderen; integendeel.

Ons voorstel biedt onbetwistbaar talrijke voordeelen vergeleken bij wat er elders bestaat of voorgesteld wordt.

Bovendien, door mede te werken tot aanmoediging van den geest van voorzorg, door de weldadigheid, die al te vaak veel bitters inhoudt, te vervangen door het begrip van een recht, zal dit begrip de moreele gezondheid en de vrijheid van de arbeiders waarborgen. Deze tweevoudige overweging zal, hopen wij, de Kamer aanzetten zich eenparig bij ons voorstel aan te sluiten.

ISID. DELVIGNE.

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 21 DÉCEMBRE 1926.

PROPOSITION DE LOI INSTITUANT UNE CAISSE NATIONALE D'ALLOCATIONS FAMILIALES.

DÉVELOPPEMENTS.

MESSIEURS,

La proposition de loi que nous avons l'honneur de soumettre à la législature se distingue essentiellement des propositions antérieurement déposées relativement aux allocations familiales, en ce que :

- 1° Elle étend le système à toutes les entreprises et à tous les travailleurs du pays ;
- 2° Elle assure les ressources indispensables au fonctionnement de l'institution par la triple contribution des pouvoirs publics, des patrons et des salariés ;
- 3° Elle établit une gestion mixte à laquelle participent l'État et les intéressés, patrons et salariés.

* *

Les propositions antérieurement soumises à vos délibérations nous paraissent insuffisantes parce qu'elles limitent l'application des allocations familiales aux seuls salariés des entreprises exécutant des travaux pour le compte de l'État. Les agents des services publics bénéficiant d'un statut spécial et de garanties diverses, d'une part ; un certain nombre d'entreprises privées ayant spontanément institué des caisses d'allocations familiales au profit de leurs salariés respectifs, d'autre part, il nous paraît injuste de laisser livrés à eux-mêmes les ouvriers et les employés que le défaut d'esprit d'initiative ou la *ladrerie* de leurs patrons prive d'avantages semblables.

* *

Personne, aujourd'hui, ne conteste plus le principe des allocations familiales. Les seules objections que l'on oppose à leur généralisation par la loi consistent en ce que l'on redoute :

- 1° Que le système adopté ne soit trop rigide ;
- 2° Qu'il impose un taux minimum trop élevé des allocations ;
- 3° Qu'il grève les entreprises de charges beaucoup plus lourdes qu'il n'est nécessaire.

Notre proposition ne laisse subsister aucune de ces objections.

H

En effet, elle prévoit la création de sections par industrie ou groupe d'industries et l'élaboration du règlement d'ordre intérieur par le Conseil d'administration même de la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales.

Elle fixe des taux minima d'allocations qui ne dépassent pas ceux appliqués par les caisses les mieux établies.

Enfin, au lieu de grever lourdement les entreprises, elle diminue en réalité les charges que beaucoup d'entre elles ont cru devoir assumer jusqu'ici sans contrainte, puisqu'une part de ces charges sera désormais assumée par les pouvoirs publics à raison de 30 % et par les salariés à raison de 10 %.

* *

Dans un discours prononcé le 10 juin 1923, M. le Ministre d'État Masson disait, des allocations familiales, qu'elles sont, non une aumône, mais un droit.

Dès lors que l'on reconnaît, en effet, leur utilité nationale et sociale, non seulement leur généralisation s'impose, mais il est indispensable de leur enlever le caractère de bienfaisance qui en altère forcément la portée morale et qui suffirait à dresser contre leur application ceux qui placent au-dessus de tout le souci de l'indépendance morale et matérielle des travailleurs.

La loi a fait disparaître le truck-system, qui attentait à la liberté des ouvriers et des employés. Elle a éliminé ou subordonné, dans le même but, à l'autorisation des députations permanentes, la distribution, à prix réduit, de marchandises diverses et même du charbon par les patrons aux ouvriers. Elle a tendu, par là, à faire disparaître des abus qui blessaient la conscience publique. Il ne faudrait pas que par un détour, même si, à l'origine, on ne pouvait contester l'intention philanthropique des règles établies, ces abus pussent tôt ou tard reparaitre.

Il n'y a pas de témérité à prétendre que les intentions qui se manifestent à présent pourraient, à la faveur d'autres contingences, se modifier ou se corrompre. C'est pour éviter que pareille conjoncture puisse advenir, que le droit qu'a proclamé M. Masson doit être consacré par la loi, et c'est pour enlever aux allocations familiales l'acre relet de faveur ou d'aumône, que nous n'avons pas hésité à réclamer la triple participation des patrons, des pouvoirs publics et des salariés pour alimenter la caisse de compensation.

* *

Mais notre proposition n'a pas seulement pour objet de substituer aux systèmes visant à faire, de certaines catégories d'ouvriers, des bénéficiaires passifs de libéralités d'une certaine nature, un organisme tendant à faire des travailleurs et des patrons les artisans directs d'une assurance générale basée sur la solidarité des entreprises et l'élimination de la concurrence qui risquerait d'atteindre les chefs de famille au profit exclusif des célibataires : elle remédie à l'insuffisance de l'organisation privée, qui, nonobstant sa rapide expansion, n'embrasse quand même qu'un petit nombre d'entreprises et un nombre réduit d'ouvriers comparativement à la population ouvrière du pays ; elle permet aux ouvriers occupés chez de petits ou moyens patrons, voire aux travailleurs à domicile, de bénéficier des allocations familiales ; elle assure aussi plus de stabilité à celles-ci et apporte aux travailleurs des garanties essentielles, puisque, en tout état de cause, ils pourront escompter avec certitude une ressource d'appoint, sur l'attribution de laquelle ne pèseront plus ni menace d'aucune sorte, ni bon plaisir de quiconque.

Dans ces conditions, nous osons croire que les initiateurs des allocations familiales se réjouiront de leur extension à toutes les entreprises du pays et à tous les travailleurs, d'autant qu'il ne s'agit pas d'en détourner le but ni d'accroître les charges qui en résultent, au contraire.

Notre proposition offre incontestablement plusieurs avantages au regard de ce qui existe ou de ce qu'on propose par ailleurs.

De plus, en contribuant à renforcer l'esprit de prévoyance, en remplaçant par la notion d'un droit la faveur trop souvent amère de la charité, elle sauvegardera la santé morale et la liberté des travailleurs. Cette double considération est de nature à rallier à notre proposition, nous voulons l'espérer, l'adhésion unanime de la Chambre.

ISI. DELVIGNE.

CHAMBRE
des Représentants.

KAMER
der Volksvertegenwoordigers.

Proposition de loi
instituant une Caisse nationale
d'allocations familiales.

Wetsvoorstel
tot oprichting van eene Nationale Kas
voor gezinstoelagen.

CHAPITRE PREMIER.

Principes généraux.

ARTICLE PREMIER.

Il est institué une Caisse nationale de compensation pour allocations familiales,

ART. 2.

Cette Caisse est chargée d'allouer aux personnes des deux sexes, soumises aux lois sur les contrats de travail et d'emploi, des allocations pour charges de famille et des primes de naissance.

ART. 3.

Ces primes et allocations sont indépendantes du salaire proprement dit.

Elles ne pourront intervenir dans la fixation du montant des revenus servant de base au calcul des impôts.

Elles seront incessibles et insaisissables.

CHAPITRE II.

Les ayants-droit.

ART. 4.

Pour la répartition des primes et des allocations, il faut distinguer trois catégories intervenantes :

- a) Les attributaires;
- b) Les bénéficiaires;
- c) Les réceptionnaires.

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene beginselen.

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt een Nationale Compensatiekas voor gezinstoelagen opgericht.

ART. 2.

Deze kas wordt gelast aan de personen van beiderlei kunne, onderworpen aan de wetten op de arbeidscontracten voor werklieden en bedienden, toelagen te verleenen wegens gezinslasten, alsmede geboorte-premiën.

ART. 3.

Deze premiën en toelagen zijn onafhankelijk van het eigenlijk gezegd arbeidsloon.

Zij mogen niet in aanmerking komen bij het vaststellen van het bedrag der inkomsten die tot grondslag dienen voor de berekening der belastingen.

Zij zijn niet vatbaar voor afstand of beslag.

HOOFDSTUK II.

De rechthebbenden.

ART. 4.

Voor de verdeling der premiën en der toelagen, komen drie categorieën in aanmerking :

- a) De verkrijgers;
- b) De begunstigden;
- c) De ontvangers.

ART. 5.

a) Sont attributaires les personnes reprises à l'article 2 et qui sont chefs de famille à l'un des titres suivants :

1° Père de famille ;

2° Mère de famille ayant la charge des enfants ;

3° Ouvrier ayant reconnu un enfant naturel et en ayant la charge effective ;

4° Fille-mère ayant reconnu son enfant et en ayant la charge effective ;

5° Les ouvriers des deux sexes qui ont à leur charge un ou plusieurs enfants dans le cas ci-dessous :

a) Le grand-père, la grand'mère, frères ou sœurs, oncle ou tante qui ont effectivement à charge des enfants à défaut du père ou de la mère de ceux-ci.

b) Tout ouvrier ou ouvrière ayant pris la charge effective d'enfants abandonnés ou orphelins depuis trois mois au moins.

6° Toute ouvrière dont le mari, par suite d'incapacité partielle sera dans l'impossibilité de se rendre au travail d'une façon normale. Dans ce cas, le patron pourra exiger une déclaration signée des deux époux, attestant leur désir de voir la femme considérée comme attributaire.

ART. 6.

Sont bénéficiaires :

a) Les ménagères ;

b) Les enfants de moins de 14 ans à charge des attributaires ;

c) Les enfants de plus de 14 ans qui poursuivent des études intellectuelles ou professionnelles jusque 18 ans ou 21 ans ;

d) Les invalides et impotents n'ayant aucune ressource et ne jouissant pas de

ART. 5.

a) Zijn verkrijgers, de personen vermeld onder artikel 2 en die gezinshoofd zijn op een der volgende gronden :

1° Huisvader ;

2° Huismoeder belast met de zorg der kinderen ;

3° Werkman hebbende een onecht kind erkend en daarvoor werkelijk zorgende ;

4° Ongehuwde moeder hebbende haar kind erkend en daarvoor werkelijk zorgende ;

5° De werklieden van beiderlei kunne die een of meer kinderen, tot bovenstand geval behoorend, ten laste hebben :

a) De grootvader, de grootmoeder, broeders of zusters, oom of moei die werkelijk kinderen ten laste hebben bij ontstentenis van dezer vader of moeder ;

b) Om 't even welke arbeider of arbeidster die den werkelijken last van verlaten kinderen of van weezen, sedert ten minste drie maanden, op zich hebben genomen ;

6° Om 't even welke arbeidster wier echtgenoot, wegens gedeeltelijke arbeidsonbekwaamheid, zich in de onmogelijkheid bevindt op eene normale wijze zich naar het werk te begeven. In dit geval, kan de werkgever een verklaring eischen, door beide echtgenooten onderteevend, waarbij zij hun wensch doen kennen dat de vrouw als verkrijger wordt aangezien.

ART. 6.

Zijn begunstigden :

a) De huishoudsters ;

b) De kinderen beneden 14 jaren, ten laste van de verkrijgers ;

c) De kinderen boven 14 jaren die tot 18 of 21 jaar intellectueele of vak-kundige studiën doen ;

d) De invaliden en gebrekkelijken die geen het minste inkomen hebben en

la pension de vieillesse et qui sont à charge des attributaires.

ART. 7.

Les réceptionnaires sont les personnes qui ont la charge effective de l'entretien des bénéficiaires :

- a) La mère de famille;
- b) A défaut de la mère, l'aïeule qui a la charge effective des bénéficiaires ou la fille aînée âgée d'au moins 18 ans;
- c) A défaut de l'aïeule ou de la fille aînée, le père de famille.

CHAPITRE III.

Taux des primes et des allocations.

ART. 8.

Le taux des primes ne pourra jamais être inférieur à 200 francs. L'allocation sera doublée en cas de naissance de jumeaux.

ART. 9.

Le taux des allocations familiales sera au minimum :

	Par mois.
a) Pour la ménagère. . fr.	30
b) Pour l'invalidé ou l'im-	
potent	30
c) Pour un enfant	30
d) Pour deux enfants . . .	75
e) Pour trois enfants . . .	135
f) Pour quatre enfants . .	200

et ainsi de suite en augmentant de 75 francs pour chaque enfant en plus.

ART. 10.

Les primes de naissance sont dues pour toutes les naissances déclarées à l'État civil.

ART. 11.

Les allocations familiales sont dues pour le mois dans lequel la naissance s'est produite, si l'enfant est né viable.

het ouderdomspensioen niet trekken en die ten laste zijn van de verkrijgers.

ART. 7.

De ontvangers zijn de personen die den werkelijken onderhoudslast van de begunstigden hebben :

- a) De huismoeder;
- b) Bij ontstentenis van de moeder, de grootmoeder, die den werkelijken last van de begunstigden draagt of de oudste dochter van ten minste 18 jaar;
- c) Bij ontstentenis van de grootmoeder of van de oudste dochter, de huisvader.

HOOFDSTUK III.

Bedrag der premiën en der toelagen.

ART. 8.

Het bedrag der premiën mag nooit lager zijn dan 200 frank. Bij de geboorte van tweelingen, wordt de toelage verdubbeld.

ART. 9.

Het bedrag van de gezinstoelagen zal minstens zijn :

	Per maand.
a) Voor de huishoudster. fr.	30
b) Voor den invalide of den	
gebrekkelijke	30
c) Voor een kind	30
d) Voor twee kinderen . .	75
e) Voor drie kinderen . . .	135
f) Voor vier kinderen . . .	200

en zoo voorts, met verhooging, telkenmale, van 75 frank voor ieder kind daar boven.

ART. 10.

De geboortepremiën zijn verschuldigd voor al de bij den Burgerlijken Stand aangegeven geboorten.

ART. 11.

De gezinstoelagen zijn verschuldigd voor de maand waarin de geboorte heeft plaats gehad, indien het kind leefbaar is geboren.

CHAPITRE IV.**Païement des primes et des allocations.****ART. 12.**

Les primes et allocations sont payables en espèces par le patron au réceptonnaire :

a) Les primes dans le courant de la première semaine qui suit la date de présentation des pièces justificatives prévues à l'article 12, chapitre V.

b) Les allocations à la même date que le paiement des salaires.

CHAPITRE V.**Obligations des attributaires.****ART. 13.**

L'octroi des primes et des allocations est subordonné aux conditions suivantes :

a) L'attributaire doit justifier d'une semaine d'emploi dans l'établissement qui l'occupe; l'attributaire changeant d'établissement reçoit l'allocation de son ancien patron s'il a travaillé moins d'une semaine chez le nouvel employeur.

b) Il doit justifier sa paternité, soit par extrait de naissance ou autre pièce officielle (livret de mariage). Ces pièces peuvent être exigées une fois par semestre, comme preuve du nombre de bénéficiaires.

CHAPITRE VI.**Dispositions spéciales et sanctions.****ART. 14.**

Les primes et allocations ne pourront être réduites ni supprimées pour les ouvriers victimes de chômage involontaire, de maladie ou d'accident, ainsi que pour ceux impliqués dans les grèves

HOOFDSTUK IV.**Uitbetaling van de premiën en toelagen.****ART. 12.**

De premiën en toelagen zijn betaalbaar in specien door den werkgever aan den ontvanger :

a) De premiën, in den loop van de eerste week volgende op den datum van overlegging der bij artikel 12, hoofdstuk V voorziene bewijsstukken;

b) De toelagen, op denzelfden datum dat de loonen worden uitbetaald.

HOOFDSTUK V.**Verplichtingen van de verkrijgers.****ART. 13.**

De verleening van de premiën en de toelagen is aan de volgende vereischen onderworpen :

a) De verkrijger moet bewijzen een week te hebben gearbeid in de inrichting die hem werk geeft; de verkrijger, die naar een andere inrichting overgaat, ontvangt de toelage van zijn vroegeren werkgever, indien hij min dan een week bij den nieuwen werkgever heeft gearbeid;

b) Hij moet zijn vaderschap bewijzen, hetzij door middel van een uittreksel uit de geboorteakte of van een ander ambtelijk stuk (trouwboekje). Deze stukken kunnen eens per trimester worden geeischt, als bewijs van het getal der begunstigten.

HOOFDSTUK VI.**Bijzondere beschikkingen en bekrachtigingen.****ART. 14.**

De premiën en toelagen mogen niet verminderd noch afgeschaft worden voor de werklieden die het slachtoffer waren van onvrijwillige werkloosheid, van ziekte of ongeval, alsmede voor die

et lock-outs, bénéficiant des avantages de l'article 15 de l'arrêté royal du 5 mai 1926 sur les Comités officiels de conciliation et d'arbitrage.

ART. 15.

Au cas où l'attributaire aurait fourni de faux renseignements ou qu'il n'aurait pas signalé la diminution du nombre des bénéficiaires que comporte sa famille, dans le but de se faire attribuer un montant plus élevé de primes ou d'allocations, il sera privé des allocations pendant un mois.

En cas de récidive, il pourra en être privé pendant trois mois.

CHAPITRE VII.

Les ressources.

ART. 16.

La caisse sera alimentée par les cotisations des patrons, des pouvoirs publics et des salariés et appointés.

Le montant de ces cotisations sera fixé par le Conseil d'administration de la Caisse Nationale sur la base de 60 % pour les patrons, 30 % pour les pouvoirs publics et 10 % pour les ouvriers.

CHAPITRE VIII.

Administration.

ART. 17.

La Caisse Nationale de Compensation pour allocations familiales est administrée par un Conseil d'administration composé de dix membres représentant les associations patronales, de dix membres représentant les associations ouvrières et de dix membres représentant les pouvoirs publics subsidiaires.

welke betrokken zijn in de werkstakingen en lock-outs, die de voordeelen genieten voorzien bij artikel 15 van het Koninklijk besluit van 5 Mei 1926 omtrent de Officieele bemiddelings- en scheidsrechterlijke Comiteiten.

ART. 15.

In geval de verkrijger valsche inlichtingen mocht hebben verstrekt of zou nagelaten hebben de vermindering van het getal begunstigden aan te geven, zijn gezin betreffende, met het doel zich een hooger bedrag premiën of toelagen te doen verleenen, zal hij gedurende een maand van de toelagen worden beroofd.

Bij herhaling, kan hij er gedurende drie maanden van worden beroofd.

HOOFDSTUK VII.

De inkomsten.

ART. 16.

De kas wordt gestijfd door de bijdragen van de werkgevers, van de openbare machten en van de loontrekkenden en bezoldigden.

Het bedrag van deze bijdragen zal bepaald worden door den Beheerraad van de Nationale Kas op den grondslag van 60 t. h. voor de werkgevers, 30 t. h. voor de openbare machten en 10 t. h. voor de arbeiders.

HOOFDSTUK VIII.

Beheer.

ART. 17.

De Nationale Compensatiekas voor gezinstoelagen wordt beheerd door een Raad bestaande uit tien leden, vertegenwoordigers van de patroonsverenigingen; uit tien leden, vertegenwoordigers van de arbeidersverenigingen, en uit tien leden, vertegenwoordigers van de subsidieerende openbare machten.

ART. 18.

Le Conseil d'administration choisira dans son sein, un Comité exécutif composé d'un président, un vice-président, un secrétaire, un secrétaire-adjoint, un trésorier, un trésorier-adjoint et cinq commissaires.

ART. 19.

Le Comité exécutif est chargé de l'administration de la « Caisse nationale » conformément au règlement d'ordre intérieur élaboré par lui et approuvé par le Conseil d'administration.

ART. 20.

Le règlement d'ordre intérieur devra déterminer :

1° Les pouvoirs de chacun des membres du Comité exécutif;

2° Les modes de votation;

3° S'il y a lieu, la création d'une section par industrie ou groupe d'industries ainsi que les pouvoirs et l'administration de ces sections;

4° Le mode d'établissement des comptes relatifs aux primes et allocations.

ART. 21.

Les Conseils de Prud'hommes sont compétents pour juger toute contestation qui pourrait surgir en ce qui concerne l'application de la présente loi.

ART. 18.

De Beheerraad kiest, uit haar midden, een Uitvoerend Comitéit bestaande uit een voorzitter, een ondervoorzitter, een secretaris, een toegevoegd secretaris, een kashouder, een toegevoegd kashouder en vijf commissarissen.

ART. 19.

Het Uitvoerend Comitéit is belast met het beheer van de « Nationale Kas » overeenkomstig het door hem opgemaakte en door den Beheerraad goedgekeurd huishoudelijk reglement.

ART. 20.

Het huishoudelijk reglement moet bepalen :

1° De bevoegdheden van elk der leden van het Uitvoerend Comitéit;

2° De wijzen waarop zal gestemd worden;

3° Desgevallend, de oprichting van een afdeling per nijverheidsbedrijf of groep van nijverheidsbedrijven, alsmede de bevoegdheden en het beheer van deze afdelingen;

4° De wijze waarop de rekeningen betreffende de premien en toelagen moeten opgemaakt worden.

ART. 21.

De Werkrechtersraden zijn bevoegd om recht te spreken over elk geschil dat zou kunnen oprijzen, voor wat betreft de toepassing van deze wet.

J. DELVIGNE.

A. DIERKENS.

VERLINDEN.

L. UYTROEVER.

ED. FALONY.

A. DELATTRE.